Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2016. gada 4. februārī*

Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes "STICK MiniMINI Beretta" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme "MINI WINI" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 216/96 8. panta 3. punkts

Lieta T-247/14

Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG , Edevehta [*Edewecht*] (Vācija), ko pārstāv *S. Labesius*, advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv *A. Poch*, pārstāve,

atbildētājs,

otra procesa ITSB Apelācijas padomē dalībniece un persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, –

Salumificio Fratelli Beretta SpA , Barcāno [*Barzanò*] (Itālija), ko pārstāv *G. Ghisletti*, *F. Braga* un *P. Pozzi*, advokāti,

par prasību par ITSB Apelācijas ceturtās padomes 2014. gada 14. februāra lēmumu lietā R 1159/2013-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG* un *Salumificio Fratelli Beretta SpA*.

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs S. Frimods Nilsens [*S. Frimodt Nielsen*] (referents), tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] un E. Kolinss [*A. Collins*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 17. aprīlī,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 26. augustā,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 12. augustā,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā prasītājas replikas rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 5. novembrī,

ņemot vērā atbildes rakstu uz repliku, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 28. janvārī,

ņemot vērā, ka mēneša laikā no paziņošanas par rakstveida procesa pabeigšanu netika saņemts lietas dalībnieku pieteikums par tiesas sēdes rīkošanu, un tāpēc, uzklausot tiesneša referenta ziņojumu un pamatojoties uz 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 135.a pantu, nolemjot izskatīt prasību bez procesa mutvārdu daļas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2011. gada 22. jūnijā persona, kas iestājusies lietā, – *Salumificio Fratelli Beretta SpA* – Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 29. un 43. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam:

— 29. klase: "gaļa, mājputnu gaļa un medījumi";

— 43. klase: "sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumi (ēdināšana)".

4 Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2011. gada 26. jūlija *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 2011/139.

5 2011. gada 24. oktobrī prasītāja *Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG* saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 41. pantu iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz iepriekš 3. punktā minētajām precēm un pakalpojumiem.

6 Iebildumi bija balstīti uz agrāku Kopienas vārdisku preču zīmi "MINI WINI", kuras reģistrācijas pieteikums iesniegts 2003. gada 31. jūlijā un kura reģistrēta 2005. gada 2. martā ar numuru 3297835.

7 Ar agrāko preču zīmi aptvertās preces, ar kurām ir pamatoti iebildumi, ietilpst 29. klasē un atbilst šādam aprakstam: "gaļas un desu izstrādājumi, gaļas un desu konservi, zivs, mājputnu gaļa un medījumi – arī patēriņam gatavā veidā, konservēti, marinēti un saldēti; gaļas ekstrakti; želejas (želejas), gaļas galerti (želejas); gatavu ēdienu konservi, kuri sastāv galvenokārt no dārzeņiem un/vai gaļas, un/vai sēnēm, un/vai desu izstrādājumiem, un/vai riekstiem, un/vai kartupeļiem, un/vai skābētiem kāpostiem, un/vai augļiem; dārzeņu un sēņu konservi, gatavas krēmzupas, gatavas zupas; dārzeņu pastētes; konservēta pārtika, uzkodas – arī mikroviļņu krāsnī pagatavojamas; gatavošanai un patēriņam iepriekš sagatavoti ēdieni – arī mikroviļņu krāsnī pagatavojami, kuri sastāv galvenokārt no gaļas un desu izstrādājumiem, zivs, mājputnu gaļas un medījumiem, sēnēm, dārzeņiem, pākšaugiem, kartupeļiem un/vai skābētiem kāpostiem; maizītes ar cīsiņiem; desu izstrādājumi mīklā; salāti".

8 Iebildumi bija pamatoti ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto pamatojumu.

9 Ar 2013. gada 30. aprīļa lēmumu Iebildumu nodaļa daļēji apmierināja iebildumus, tostarp attiecībā uz "gaļu, mājputnu gaļu un medījumiem", kas ietilpst 29. klasē. Pirmkārt, tā uzskatīja, ka sajaukšanas iespēja starp konfliktējošajām preču zīmēm pastāv attiecībā uz "desu izstrādājumiem" – tās ieskatā vienīgo preci, attiecībā uz kuru prasītāja ir pierādījusi savas preču zīmes faktisko izmantošanu. Otrkārt, attiecībā uz 43. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem Iebildumu nodaļa iebildumus noraidīja, tādēļ ka minētie pakalpojumi un prece, attiecībā uz kuru tikusi pierādīta preču zīmes izmantošana, nav līdzīgi.

10 2013. gada 21. jūnijā persona, kas iestājusies lietā, saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.

11 Ar 2014. gada 14. februāra lēmumu (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums") ITSB Apelācijas ceturtā padome apmierināja apelācijas sūdzību un pilnībā atcēla Iebildumu nodaļas lēmumu.

12 Pirmkārt, Apelācijas padome atzina par nepieņemamiem prasītājas prasījumus saistībā ar Iebildumu nodaļas lēmuma grozīšanu attiecībā uz 43. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem, tādēļ ka ar šiem prasījumiem tiekot paplašināts apelācijas sūdzības apjoms un tie neatbilstot Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzētajiem nosacījumiem. Otrkārt, tā uzskatīja, ka attiecībā uz 29. klasē ietilpstošajām precēm no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa starp konfliktējošajām preču zīmēm nepastāvot sajaukšanas iespēja Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, it īpaši tādēļ, ka to līdzība ir ierobežota ar aprakstošo elementu "mini".

Lietas dalībnieku prasījumi

13 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

14 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

15 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tai radušos tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

16 Pamatojot savu prasību, prasītāja norāda divus pamatus, kas saistīti, pirmkārt, ar grozītās Komisijas 1996. gada 5. februāra Regulas (EK) Nr. 216/96, ar ko paredz ITSB Apelācijas padomes procesuālos noteikumus (OV L 28, 11. lpp.), 8. panta 3. punkta pārkāpumu un, otrkārt, ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Par pirmo pamatu – Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta pārkāpumu

17 Vispirms ir jāatgādina, ka persona, kas iestājusies lietā, par Iebildumu nodaļas lēmumu ir iesniegusi apelācijas sūdzību Apelācijas padomē. Šīs apelācijas sūdzības ietvaros prasītāja kā atbildētāja [Apelācijas padomē] savā pretapelācijas sūdzībā izteica prasījumus saistībā ar minētā lēmuma grozīšanu attiecībā uz 43. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem. Apelācijas padome šos prasījumus atzina par nepieņemamiem.

18 Šajā prasībā prasītāja Apelācijas padomei pārmet, ka tā, atzīstot prasītājas prasījumus saistībā ar Iebildumu nodaļas lēmuma grozīšanu par nepieņemamiem, ir pārkāpusi Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktu. Atbilstoši šai tiesību normai tā atgādina, ka “*inter partes* procedūrās atbildētājs savā atbildē (pretapelācijas sūdzībā) var lūgt pieņemt lēmumu atcelt vai grozīt apstrīdēto lēmumu jautājumā, kas nav skarts apelācijā” un ka “šādam atbildētāja iesniegumam nav tiesisku seku, ja apelācijas iesniedzējs apelācijas procedūru neturpina (atsauc apelāciju)”. Turklāt pretēji tam, ko šķietami apgalvo Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 21. punktā, minētā tiesību norma neesot pretrunā Regulai Nr. 207/2009. Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka tās prasījumiem saistībā ar Iebildumu nodaļas lēmuma grozīšanu, ja tie tiktu atzīti par pieņemamiem, būtu bijušas substanciālas sekas.

19 ITSB atzīst, ka pastāv domstarpības starp apelācijas padomēm par Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta interpretāciju. Šajā ziņā tas vērš Vispārējās tiesas uzmanību uz 2011. gada 7. aprīļa spriedumu *Intesa Sanpaolo*/ITSB – *MIP Metro* (“COMIT”) (T-84/08, Krājums, EU:T:2011:144). Tomēr tas uzskata, ka nav jāaplūko šis jautājums, jo, pirmkārt, prasītājas iesniegtie prasījumi saistībā ar attiecīgajiem pakalpojumiem neesot tikuši apmierināti pēc būtības un, otrkārt, neesot pārkāptas prasītājas tiesības uz aizstāvību.

20 Persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka Apelācijas padome Regulu Nr. 216/96 pamatoti ir interpretējusi, ņemot vērā Regulu Nr. 207/2009, un atzinusi prasītājas pretapelācijas sūdzības ietvaros iesniegtos prasījumus par nepieņemamiem.

21 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka pretēji tam, ko apstrīdētā lēmuma 26. punktā ir norādījusi Apelācijas padome, Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta formulējumā nekādā ziņā nav minēti “pieteikumi”, kas attiecas uz pieteikumiem par izmantošanas pierādījumu sniegšanu, apturēšanu vai tiesas sēdi.

22 Atbilstoši judikatūrai no Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta formulējuma izriet, ka procedūras apelācijas padomē ietvaros atbildētājs savā pretapelācijā var izmantot tiesības apstrīdēt pārsūdzēto lēmumu. Jau tā atbildētāja statuss tam ļauj tādējādi apstrīdēt it īpaši Iebildumu nodaļas lēmuma spēkā esamību. Turklāt šajā tiesību normā tā tiesības nav ierobežotas ar pamatiem, kas izvirzīti apelācijas sūdzībā. Tajā ir paredzēts, ka prasījumi attiecas uz jautājumu, kas nav skarts apelācijas sūdzībā. Turklāt šajā tiesību normā nav nekādas norādes uz apstākli, ka atbildētājs būtu varējis pats iesniegt apelācijas sūdzību par minēto lēmumu. Tādējādi šis lēmums var tikt apstrīdēts vai nu atsevišķā Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzētajā apelācijas sūdzībā, vai arī ar prasījumiem, kas paredzēti Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktā (šajā ziņā skat. spriedumu *COMIT*, minēts 19. punktā, EU:T:2011:144, 23. punkts).

23 Otrkārt, pretēji Apelācijas padomes kļūdainajam uzskatam, atzīt par pieņemamiem prasītājas pretapelācijas sūdzības ietvaros iesniegtos prasījumus nenozīmē ļaut atbildētājam apelācijas padomē iesniegt apelācijas sūdzību par Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzētā termiņa neievērošanu un apelācijas nodevas samaksu.

24 No Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta skaidri izriet, ka iespēja izteikt prasījumu saistībā ar apstrīdētā lēmuma atcelšanu vai grozīšanu jautājumā, kurš nav ticis izvirzīts apelācijas sūdzībā, ir ierobežota ar *inter partes* procedūru. Šie prasījumi ir jāizsaka pretapelācijas sūdzībā, kas iesniegta minēto procedūru ietvaros. Tādēļ, kā to pamatoti ir uzsvērusi prasītāja, šajā tiesību normā ir paredzēts, ka šādiem prasījumiem nav tiesisku seku, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs atsauc apelāciju apelācijas padomē. Tādējādi, lai apstrīdētu Iebildumu nodaļas lēmumu, tāda Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzētā atsevišķā apelācijas sūdzība ir vienīgais tiesību aizsardzības līdzeklis, kurš ļauj iedarbīgi izvirzīt savus iebildumus. No tā izriet, ka prasījumi saistībā ar apstrīdētā lēmuma atcelšanu vai grozīšanu jautājumā, kurš Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta izpratnē nav ticis izvirzīts apelācijas sūdzībā, ir atšķirīgi no tiem, kādi ir Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzētajā apelācijas sūdzībā. Tādējādi, kā pamatoti ir norādījusi prasītāja, Regulas Nr. 207/2009 60. pantā minētie nosacījumi nav piemērojami minētajiem prasījumiem.

25 Izskatāmajā lietā ir jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktu prasītāja kā atbildētāja Apelācijas padomē savas pretapelācijas sūdzības ietvaros paredzētajā termiņā iesniedza prasījumus par Iebildumu nodaļas lēmuma grozīšanu attiecībā uz 43. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem. Turklāt, kā tika izklāstīts iepriekš 23. un 24. punktā, tai šajā kontekstā nebija jāievēro Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzētais termiņš un jāsamaksā apelācijas nodeva. Līdz ar to Apelācijas padome minētos prasījumus kļūdaini ir noraidījusi kā nepieņemamus.

26 Turklāt, runājot par prasītājas un ITSB argumentiem saistībā ar prasītājas apgalvojumu attiecībā uz 43. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem pamatotību, ir jāatgādina, ka pārbaude, ko Vispārējā tiesa veic atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 65. pantam, ir ITSB apelācijas padomju lēmumu tiesiskuma pārbaude. Šīs pārbaudes ietvaros tā lēmumu, kas ir prasības priekšmets, var atcelt vai grozīt tad, ja tā pieņemšanas brīdī uz to attiecās kāds no minētās regulas 65. panta 2. punktā minētajiem atcelšanas vai grozīšanas pamatiem (spriedums, 2008. gada 18. decembris, *Les Éditions Albert René*/ITSB, C-16/06 P, Krājums, EU:C:2008:739, 123. punkts). Tomēr šīs Vispārējai tiesai atzītās [lēmumu] grozīšanas tiesības nepiešķir tai pilnvaras veikt vērtējumu, attiecībā uz kuru minētā padome vēl nav paudusi viedokli (šajā ziņā skat. spriedumu, 2011. gada 15. jūlijs *Edwin*/ITSB, C-263/09 P, Krājums, EU:C:2011:452, 71. un 72. punkts).

27 Līdz ar to izskatāmajā lietā Vispārējai tiesai nav jāizvērtē tādu apgalvojumu pamatotība, kurus Apelācijas padome nav izvērtējusi.

28 Secinājumā pirmais pamats, kas attiecas uz Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta pārkāpumu, ir apmierināms un līdz ar to apstrīdētais lēmumus ir daļēji atceļams tiktāl, ciktāl tajā ir noraidīti prasītājas prasījumi saistībā ar 43. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem.

Par otro pamatu – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

29 Vispirms ir jāatgādina, ka prasītājas otrais pamats attiecas uz iebildumu attiecībā uz 29. klasē ietilpstošajām precēm noraidīšanu.

30 Prasītāja būtībā norāda, ka Apelācijas padome kļūdaini visupirms ir secinājusi, ka agrākās Kopienas preču zīmes atšķirtspēja nav augstāka par vidējo, pēc tam –, ka konkrētās sabiedrība daļas uzmanības pakāpe ir vidēja, un, visbeidzot, – ka starp konfliktējošajām preču zīmēm pastāv sajaukšanas iespēja.

31 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, apstrīd prasītājas argumentus.

32 Atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam, ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieteikto preču zīmi nereģistrē, ja tās identiskuma vai līdzības ar agrāko preču zīmi dēļ un preču vai pakalpojumu, ko aptver abas preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme [sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv sajaukšanas iespēja]. Sajaukšanas iespēja ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi.

33 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēja ir iespēja, ka sabiedrība varētu uzskatīt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi nāk no viena un tā paša uzņēmuma vai no ekonomiski saistītiem uzņēmumiem. Saskaņā ar šo pašu judikatūru minētās tiesību normas izpratnē sajaukšanas iespēja būtu jāvērtē visaptveroši, atbilstoši tam, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver attiecīgos apzīmējumus un preces vai pakalpojumus, un ņemot vērā visus uz konkrēto lietu attiecināmos faktorus, it īpaši savstarpējo saistību starp apzīmējumu līdzību un aptverto preču vai pakalpojumu līdzību (skat. spriedumu, 2003. gada 9. jūlijs, *Laboratorios RTB*/ITSB – *Giorgio Beverly Hills* (“GIORGIO BEVERLY HILLS”), T-162/01, Krājums, EU:T:2003:199, 30.–33. punkts un tajos minētā judikatūra).

34 Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas mērķiem sajaukšanas iespējas priekšnoteikums ir vienlaicīgs konfliktējošo preču zīmju identiskums vai līdzība, kā arī ar tām aptverto preču vai pakalpojumu identiskums vai līdzība. Šie nosacījumi ir kumulatīvi (skat. spriedumu, 2009. gada 22. janvāris, *Commercy*/ITSB – *easyGroup IP Licensing* (“easyHotel”), T-316/07, Krājums, EU:T:2009:14, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

35 Apelācijas padomes veiktais sajaukšanas iespējas starp konfliktējošajām preču zīmēm vērtējums ir jāpārbauda, ņemot vērā šos principus.

Par konkrētās sabiedrības daļu

36 Vispirms prasītāja uzskata, ka, tā kā attiecīgās preces ir lētas, konkrētās sabiedrības daļas uzmanības pakāpe to iegādes laikā esot zema. Otrām kārtām, tā uzskata, ka Apelācijas padome savā vērtējumā nav ņēmusi vērā Itālijas sabiedrības daļu, kā arī to, ka patērētājam reti ir iespēja veikt tiešu salīdzinājumu starp dažādajām preču zīmēm.

37 Saskaņā ar judikatūru, veicot sajaukšanas iespējas visaptverošu vērtējumu, ir jāņem vērā attiecīgās preču kategorijas samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs vidusmēra patērētājs. Tāpat ir jāņem vērā fakts, ka vidusmēra patērētāja uzmanības līmenis var mainīties atkarībā no attiecīgo preču vai pakalpojumu kategorijas (skat. spriedumu, 2007. gada 13. februāris, *Mundipharma*/ITSB – *Altana Pharma* (“RESPICUR”), T-256/04, Krājums, EU:T:2007:46, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

38 Gadījumā, kad agrākās preču zīmes aizsardzība attiecas uz visu Eiropas Savienību, ir jāņem vērā, kā konfliktējošās preču zīmes uztver attiecīgo preču vai pakalpojumu patērētājs šajā teritorijā. Tomēr ir jāatgādina, ka, lai atteiktu Kopienas preču zīmes reģistrāciju, pietiekams relatīvs atteikuma pamats Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē pastāv tikai Savienības daļā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2006. gada 14. decembris, *Mast-Jägermeister*/ITSB – *Licorera Zacapaneca* (“VENADO” ar rāmi u.c.), T-81/03, T-82/03 un T-103/03, Krājums, EU:T:2006:397, 76. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Izskatāmajā lietā un kā to pamatoti ir norādījis ITSB, Apelācijas padome bija tiesīga apgalvot, ka, tā kā attiecīgās preces ir plaša patēriņa preces, konkrētā sabiedrības daļa ir Savienības vidusmēra patērētājs, kurš ir samērā informēts, uzmanīgs un apdomīgs (šajā ziņā skat. spriedumu, 2007. gada 13. decembris, *Cabrera Sánchez*/ITSB – *Industrias Cárnicas Valle* (“el charcutero artesano”), T-242/06, EU:T:2007:391, 38. punkts).

40 Ar citiem prasītājas argumentiem šis secinājums nevar tikt apstrīdēts. Apelācijas padome katrā ziņā ir ņēmusi vērā Itālijas sabiedrības daļu. Apstrīdētā lēmuma 39. punktā tā skaidri ir norādījusi, ka vārds “mini” visā Savienībā, tostarp Itālijā, tiekot saprasts kā tāds, kas nozīmē “mazs”. Tāpat minētā lēmuma 45. punktā – pēc tam, kad tā bija atgādinājusi judikatūru, kas izriet no 1999. gada 22. jūnija sprieduma *Lloyd Schuhfabrik Meyer* (C-342/97, Krājums, EU:C:1999:323), – Apelācijas padome pamatoti ir norādījusi, pretēji prasītājas apgalvotajam, ka patērētājam reti esot iespēja veikt tiešu dažādu preču zīmju salīdzinājumu, bet tam esot jāpaļaujas uz neprecīzu attēlu, ko tas ir saglabājis atmiņā.

41 Līdz ar to prasītājas argumenti saistībā ar konkrēto sabiedrības daļu ir noraidāmi.

Par preču salīdzinājumu

42 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai novērtētu attiecīgo preču vai pakalpojumu līdzību, ir jāņem vērā visi atbilstošie faktori, kas raksturo saikni starp tiem. Šie faktori it īpaši ietver to raksturu, funkcionālo uzdevumu, izmantošanu, kā arī to konkurējošo vai papildinošo raksturu. Vērā ņemami var būt arī citi faktori, tādi kā, piemēram, attiecīgo preču izplatīšanas kanāli (skat. spriedumu, 2007. gada 11. jūlijs, *El Corte Inglés*/ITSB – *Bolaños Sabri* (“PiraÑAM diseño original Juan Bolaños”), T-443/05, Krājums, EU:T:2007:219, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Izskatāmajā lietā visas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās preces ir aptvertas [arī] ar agrāko preču zīmi. Līdz ar to ir jāsecina, ka attiecīgās preces ir identiskas ar agrāko preču zīmi aptvertajām precēm, kas turklāt netiek apstrīdēts.

Par apzīmējumu salīdzinājumu

44 Prasītāja apgalvo, ka aplūkoto apzīmējumu dominējošie elementi ir, pirmkārt, reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē – elements “minimini” un, otrkārt, agrākajā preču zīmē – vārdu salikums “mini wini”. Tā uzskata, ka minētie apzīmējumi ir ļoti līdzīgi, jo tajos abos ir ietverts vārds “mini” un tie tiek izrunāti līdzīgi tiktāl, ciktāl katrā no norādītajiem apzīmējumiem minētā vārda izrunai seko burtu grupas “ini” izruna. Tās ieskatā šie divi elementi attiecībā uz katru preču zīmi rada atskaņas un līdz ar to ir konkrētai sabiedrības daļai vieglāk iegaumējami un atpazīstami. Turpinājumā prasītāja Apelācijas padomei pārmet, ka tā nav ņēmusi vērā, ka elements “minimini” ir reģistrācijai pieteiktās preču zīmes centrālais elements tā izceļošā izmēra un izvietojuma dēļ. Visbeidzot, tā uzskata, ka vizuāli agrākajā preču zīmē esošais burts “w” var tikt uztverts kā apgriezts “m” burts.

45 Ar konfliktējošo apzīmējumu vizuālo, fonētisko vai konceptuālo līdzību saistītās sajaukšanas iespējas visaptverošajam vērtējumam ir jābalstās uz attiecīgo apzīmējumu radīto kopējo iespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirtspējīgos un dominējošos elementus. Preču zīmju uztverei, kāda ir attiecīgo preču vai pakalpojumu vidusmēra patērētājam, minētās sajaukšanas iespējas visaptverošajā vērtējumā ir noteicoša loma. Šajā ziņā vidusmēra patērētājs parasti preču zīmi uztver kopumā un neanalizē tās atsevišķas sastāvdaļas (skat. spriedumu, 2007. gada 12. jūnijs, ITSB/*Shaker*, C-334/05 P, Krājums, EU:C:2007:333, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 Divu preču zīmju līdzības vērtējumā nevar aprobežoties tikai ar kādas vienas kombinētas preču zīmes sastāvdaļas ņemšanu vērā un tās salīdzinājumu ar citu preču zīmi. Gluži pretēji, salīdzinājums, pārbaudot attiecīgās preču zīmes, ir jāveic, katru no tām apskatot kopumā, kas neizslēdz, ka noteiktos apstākļos konkrētās sabiedrības daļas atmiņā radīto kombinētas preču zīmes kopējo iespaidu nosaka viena vai vairākas tās sastāvdaļas (skat. spriedumu ITSB/*Shaker*, minēts 45. punktā, EU:C:2007:333, 41. punkts un tajā minētā judikatūra). Vienīgi tad, ja visi pārējie preču zīmes elementi ir nenozīmīgi, līdzības novērtējumu var veikt, pamatojoties tikai uz dominējošo elementu (spriedumi, ITSB/*Shaker*, minēts 45. punktā, EU:C:2007:333, 42. punkts, un 2007. gada 20. septembris, *Nestlé*/ITSB, C-193/06 P, EU:C:2007:539, 42. punkts). Tā tas varētu būt it īpaši tad, ja šis elements viens pats var dominēt šīs

preču zīmes attēlā, kas paliek konkrētās sabiedrības daļas atmiņā, tā, ka visas pārējās preču zīmes sastāvdaļas tās radītajā kopiespaidā nav nozīmīgas (spriedums *Nestlé*/ITSB, minēts iepriekš, EU:C:2007:539, 43. punkts).

47 Turklāt atbilstoši judikatūrai ir jānorāda, ka parasti sabiedrība aprakstošu kombinētas preču zīmes elementu neuzskata par šīs preču zīmes radītā kopējā iespaida atšķirīgo un dominējošo elementu (spriedumi, 2003. gada 3. jūlijs, *Alejandro*/ITSB – *Anheuser Busch* (“BUDMEN”), T-129/01, Krājums, EU:T:2003:184, 53. punkts; 2004. gada 6. oktobris, *New Look*/ITSB – *Naulover* (“NLSPORT”, “NLJEANS”, “NLACTIVE” un “NLCollection”), no T-117/03 līdz T-119/03 un T-171/03, Krājums, EU:T:2004:293, 34. punkts, un 2005. gada 7. jūlijs, *Miles International*/ITSB – *Biker Miles* (“Biker Miles”), T-385/03, Krājums, EU:T:2005:276, 44. punkts).

Par vizuālo salīdzinājumu

48 Vispirms ir jāatgādina, ka, lai novērtētu preču zīmi veidojoša elementa atšķirtspēju, ir jāvērtē šī elementa izteiktākā vai mazāk izteiktā spēja identificēt preces vai pakalpojumus, attiecībā uz ko preču zīme reģistrēta, kā tādus, kas ir no noteikta uzņēmuma, un tādējādi nošķirt šīs preces vai pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem. Veicot šo novērtējumu, it īpaši ir jāņem vērā attiecīgā elementa raksturīgās iezīmes saistībā ar to, vai tas ir tās preces vai pakalpojumus aprakstošs, attiecībā uz kuriem preču zīme ir reģistrēta (skat. spriedumu, 2006. gada 13. jūnijs, *Inex* /ITSB – *Wiseman* (Govs ādas attēls), T-153/03, Krājums, EU:T:2006:157, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Izskatāmajā lietā ir jānorāda, ka aplūkotie apzīmējumi abi ietver vārdu “mini”, kurš apraksta attiecīgo preču īpašības. Kā apstrīdētā lēmuma 39. punktā pareizi ir izanalizējusi Apelācijas padome, minētais vārds norāda uz preces mazo izmēru, ko prasītāja turklāt neapstrīd. Līdz ar to šim vārdam ir aprakstoša noskaņa, kā rezultātā tas ir mazāk spējīgs identificēt preces, attiecībā uz kurām preču zīme ir reģistrēta, kā tādas, kuru izcelsme ir konkrētā uzņēmumā.

50 Turklāt pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, vārda “mini” atkārtošanas reģistrācijai pieteiktās preču zīmes elementā “minimini” rezultātā minētais elements netiek padarīts atšķirtspējīgāks. Pat pieņemot, ka minētais elements būtu jāanalizē kopumā, kā to norāda prasītāja, konkrētā sabiedrības daļa šo elementu uztvers kā vienkārši vārda “mini” atkārtojumu. Tātad minētā sabiedrības daļa tajā saskatīs vienīgi norādi, ka attiecīgās preces ir ļoti maza izmēra. Šī sabiedrības daļa aplūkoto elementu neuztvers kā atšķirtspējīgo elementu.

51 Turklāt parasti sabiedrība aprakstošu elementu, kas ir kombinētas preču zīmes sastāvdaļa, neuzskatīs par atšķirtspējīgu un dominējošu elementu tās kopējā radītajā iespaidā. Tomēr kombinētas preču zīmes elementa vāja atšķirtspēja noteikti nenozīmē, ka tas nevar būt dominējošais elements, jo, it īpaši, tā izvietojuma apzīmējumā vai izmēra dēļ tas var atstāt iespaidu uz patērētāja uztveri un palikt tā atmiņā (šajā ziņā skat. spriedumu “Govs ādas attēls”, minēts 48. punktā, EU:T:2006:157, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

52 Tātad ir jāpārbauda, vai reģistrācijai pieteiktās preču zīmes elements “minimini” var tikt uztverts kā minētās preču zīmes dominējošais elements tā izmēra vai izvietojuma dēļ.

53 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka kombinētā preču zīme var tikt uzskatīta par līdzīgu kādai citai preču zīmei, kas ir identiska vai līdzīga vienam no kombinētās preču zīmes elementiem, tikai tad, ja tas ir kombinētās preču zīmes radītā kopējā iespaida dominējošais elements. Tā tas ir gadījumā, kad šis elements viens pats var dominēt šīs preču zīmes attēlā, kas palicis konkrētās sabiedrības daļas atmiņā tādējādi, ka visas pārējās preču zīmes sastāvdaļas būs nenozīmīgas tās radītajā kopējā iespaidā

(spriedums, 2002. gada 23. oktobris, *Matratzen Concord*/ITSB – *Hukla Germany* (“MATRATZEN”), T-6/01, Krājums, EU:T:2002:261, 33. punkts). Tādējādi tikai tad, ja visi pārējie preču zīmes elementi ir nenozīmīgi, līdzības novērtējumu var veikt vienīgi uz dominējošā elementa pamata.

54 Izskatāmajā lietā ir jākonstatē, ka, ņemot vērā vārdus “stick”, “fratelli”, “beretta”, “1812” un “gli originali”, kuru ielokā ir ietverts elements “minimini”, tas nav reģistrācijai pieteiktās preču zīmes dominējošais elements iepriekš 53. punktā citētās judikatūras izpratnē.

55 Protams, kā ir norādījusi Apelācijas padome, reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē ietvertie vārdi “fratelli”, “1812” un “gli originali” pievēršot mazāku konkrētās sabiedrības daļas uzmanību to nelielā izmēra dēļ un minētās preču zīmes elements “stick” no angliski runājošās sabiedrības, kura to saprotot kā attiecīgās preces formu aprakstošu, viedokļa saplūstot ar kopējo radīto iespaidu.

56 Tomēr sabiedrības uzmanību pievēršot reģistrācijai pieteiktās preču zīmes elements “beretta”, kuram, pretēji vārdam “mini”, atbilstošajās valodās nav nozīmes. Jāprecizē, kā to apstrīdētā lēmuma 41. punktā dara Apelācijas padome, ka tam, ka Itālijas vidusmēra patērētājs var atpazīt šo elementu kā personas vārdu, nav nozīmes, jo agrākajā apzīmējumā nav līdzvērtīga elementa un tam nav nekādas līdzības ar šo agrāko apzīmējumu. Jānorāda, ka minētais elements ir rakstīts baltā krāsā uz tumša ovāla fona, un tas tam liek vizuāli izcelties.

57 Līdz ar to visi elementi, kuri veido reģistrācijai pieteikto preču zīmi, un, it īpaši, elements “beretta” palīdz noteikt minētās preču zīmes iespaidu, kādu konkrētā sabiedrības daļa saglabā atmiņā, un tātad tie nav nenozīmīgi. Tādējādi ir jāuzskata, ka attiecīgo apzīmējumu vizuālais salīdzinājums ir jāveic, pamatojoties uz visiem to elementiem, nevis vienīgi uz elementiem “minimini” saistībā ar minēto preču zīmi un “mini wini” saistībā ar agrāko preču zīmi.

58 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, apstrīdētais lēmums ir jāapstiprina tiktāl, ciktāl apstrīdētā lēmuma 41. punktā ir secināts, ka attiecīgajiem apzīmējumiem ir tikai vāja vizuālā līdzība.

59 Turklāt, pat pieņemot, ka agrākās preču zīmes burts “w” var tikt uztverts kā apgriezts burts “m”, šis prasītājas arguments nekādi neietekmē apgalvoto reģistrācijai pieteiktās preču zīmes elementa “minimini” dominējošo raksturu un nevar paaugstināt aplūkoto apzīmējumu līdzības pakāpi.

Par fonētisko salīdzinājumu

60 Runājot par fonētisko salīdzinājumu, ir jāapstiprina Apelācijas padomes secinājums, saskaņā ar kuru starp attiecīgajiem apzīmējumiem pastāv vāja līdzība.

61 Ir jākonstatē, kā to apstrīdētā lēmuma 42. punktā uzskatīja Apelācijas padome, ka konkrētā sabiedrības daļa savu uzmanību pievērsīs reģistrācijai pieteiktās preču zīmes elementam “beretta”, kurš ir atšķirtspējīgākais elements, un zināmā mērā – minētās preču zīmes elementam “stick”, runājot par to sabiedrības daļu, kura saprot tā nozīmi. Šiem diviem elementiem nav līdzvērtīgu elementu agrākajā preču zīmē. Līdz ar to pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, attiecīgie apzīmējumi netiek izrunāti vienādi.

62 No tā izriet, ka Apelācijas padome pamatoti ir uzskatījusi, ka attiecīgo apzīmējumu fonētiskā līdzība ir vāja.

Par konceptuālo salīdzinājumu

63 Runājot par konceptuālo salīdzinājumu, Apelācijas padome pamatoti ir uzskatījusi, ka attiecīgajiem apzīmējumiem ir vāja līdzība, jo tiem kopīgs ir vienīgi vārds “mini”, kurš tikai apraksta attiecīgo preču īpašības.

64 Līdz ar to ir jāsecina, ka Apelācijas padome pamatoti ir uzskatījusi, ka no konceptuālā viedokļa attiecīgajiem apzīmējumiem ir vāja līdzība.

Par sajaukšanas iespēju

65 Prasītāja Apelācijas padomei pārmet, ka tā no prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem nav izsecinājusi, ka agrākā preču zīme ir ieguvusi augstu atšķirtspēju. Tā šai padomei pārmet arī, ka tā, veicot savu vērtējumu, nav pietiekami pievērsusies Itālijas patērētājam. Prasītāja turklāt uzskata, ka konkrētajai sabiedrības daļai, atceroties vai nosaucot attiecīgās preces, ir tendence saīsināt reģistrācijai pieteikto preču zīmi. Turpinājumā tā uzskata, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdi “stick”, “gli originali” un “fratelli beretta 1812” netiekot uztverti kā tikpat svarīgi kā minētās preču zīmes elements “minimini”. Prasītājas ieskatā šis pēdējais minētais elements – papildus tam, ka tam nav nekādas nozīmes, – ir vislabāk izlasāmais šīs preču zīmes elements. Tādējādi Apelācijas padomei aplūkotais elements būtu bijis jāuzskata par dominējošāko elementu reģistrācijai pieteiktās preču zīmes kopējā radītajā iespaidā vai vismaz būtu bijis jāatzīst tā neatkarīgais atšķirtspējīgais izvietojums. Līdz ar to Apelācijas padome, izslēdzot sajaukšanas iespējas pastāvēšanu, esot pieļāvusi kļūdu.

66 Visaptverošs sajaukšanas iespējas vērtējums nozīmē noteiktu savstarpējo saistību starp vērā ņemamajiem faktoriem, tostarp starp preču zīmju līdzību un ar tām aptverto preču vai pakalpojumu līdzību. Tādējādi aptverto preču nenozīmīgās līdzības pakāpe var tikt kompensēta ar augstu preču zīmju līdzības pakāpi un otrādi (spriedumi, 1998. gada 29. septembris, *Canon*, C-39/97, Krājums, EU:C:1998:442, 17. punkts, un ““VENADO” ar rāmi u.c.”, minēts 38. punktā, EU:T:2006:397, 74. punkts).

67 Runājot par prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem, ir jāatgādina, ka, lai pieņemtu, ka atšķirtspēja ir augstāka par parasto tāpēc, ka preču zīme tirgū sabiedrībai ir pazīstama, ir noteikti nepieciešams, lai šī preču zīme būtu pazīstama vismaz nozīmīgai konkrētās sabiedrības daļai (skat. spriedumu, 2006. gada 12. jūlijs, *Vitakraft-Werke Wührmann*/ITSB – *Johnson’s Veterinary Products* (“VITACOAT”), T-277/04, Krājums, EU:T:2006:202, 34. punkts un tajā minētā judikatūra). Izskatāmajā lietā ir ticis pierādīts, ka konkrētā sabiedrības daļa ir Savienības patērētājs.

68 Lai pārbaudītu, vai preču zīmei ir augsta atšķirtspēja tās pazīstamības sabiedrībā dēļ, ir jāņem vērā visi elementi, kuriem ir nozīme lietā, proti, tostarp preču zīmes tirgus daļa, tās intensitāte, ģeogrāfiskais apjoms un izmantošanas ilgums, uzņēmuma veikto ieguldījumu tās veicināšanā apjoms, attiecīgo personu īpatsvars, kuras, pateicoties preču zīmei, identificē preces vai pakalpojumus kā konkrētā uzņēmuma preces vai pakalpojumus, kā arī tirdzniecības un rūpniecības palātu vai citu profesionālo apvienību paziņojumi (skat. spriedumu “VITACOAT”, minēts 67. punktā, EU:T:2006:202, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

69 Izskatāmajā lietā prasītāja Apelācijas padomē iesniedza tos pašus pierādījumus kurus tā bija iesniegusi Iebildumu nodaļā. Šie pierādījumi ir šādi:

— prasītājas ģenerāldirektora izziņa, kurā ir norādīts pārdošanas apjoms un apgrozījums 2006.–2009. gadā;

— preču etiķešu kopijas;

— prasītājas mediju aģentūras vēstule attiecībā uz summām, kuras ir ieguldītas televīzijas reklāmā no 2005. līdz 2009. gadam (no EUR 358 700 līdz EUR 476 300, no 668 līdz 934 reklāmas rullīšiem gadā);

— desu izstrādājumu reklāmas bukleti;

— *CD*, kurā ir ietverti televīzijas reklāmas piemēri;

— rēķini un kases čeki par to preču pasūtījumiem, kuras ir identificētas kā ar preču zīmi “MINI WINI” pārdoti desu izstrādājumi;

— pārtikas produktu mazumtirgotāju, kuri piedāvā ar preču zīmi “MINI WINI” tirgotos desu izstrādājumus tiešsaistē, tīmekļa vietņu ekrāna kopijas;

— *Deutsche Patent-und Markemamt* (Vācijas Patentu un preču zīmju birojs) reģistra izvilkums attiecībā uz vārdisko preču zīmi “MINI WINI”;

— tīmekļa vietņu ekrāna kopijas, kurās ietverta ar preču zīmi “MINI WINI” pārdoto desu izstrādājumu reklāma;

— burkā ievietotu prasītājas preču fotoattēla kopija un prasītājas paziņojums par dažādiem tās preču aspektiem, piemēram, to sastāvdaļām.

70 Vispirms ir jānorāda, ka pierādījumi attiecībā uz pārdošanas apjomu un agrākās preču zīmes reklāmas materiāliem nevar tikt uzskatīti par tiešiem pierādījumiem par augstas atšķirtspējas pastāvēšanu tādēļ, ka sabiedrība, iespējams, atpazīst preču zīmi. Pārdošanas apjoms un reklāmas materiāli paši par sevi nepierāda, ka sabiedrība, kurai attiecīgās preces ir paredzētas, apzīmējumu uztver kā komerciālās izcelsmes norādi (skat. pēc analoģijas spriedumu, 2007. gada 12. septembris, *Glaverbel*/ITSB (Stikla virsmas tekstūra), T-141/06, EU:T:2007:273, 41. punkts).

71 Turpinājumā, runājot par televīzijas reklāmas rullīšu izstrādi un pārraidi, prasītāja it īpaši ir iesniegusi mēdiju aģentūras vēstuli, kurā tabulas veidā ir norādīts televīzijas reklāmas rullīšu, kuros tiek reklamētas ar agrāko preču zīmi aptvertās preces, pārraižu skaits no 2005. līdz 2009. gadam, kā arī ar tajos ieguldītie izdevumi. No šīs tabulas izriet, ka minētajā laikposmā attiecīgie televīzijas reklāmas rullīši ir tikuši pārraidīti līdz pat 668–934 reizes gadā un tādējādi ir radījuši izdevumus no EUR 358 700 līdz EUR 476 300 gadā. Šie skaitļi, lai arī tie ir nozīmīgi, neļauj secināt, ka agrākā preču zīme ir zināma vismaz būtiskai konkrētās sabiedrības daļai. Ir skaidrs, ka šie skaitļi ir netiešs pierādījums. Tomēr tie paši par sevi nav pietiekami, lai pierādītu tādas atšķirtspējas iegūšanu, kas ir augstāka par vidējo, jo tie nav balstīti it īpaši uz faktiem, kuri norādītu, ka attiecīgie televīzijas reklāmas rullīši ir ietekmējuši sabiedrību, uz kuru ir vērsta agrākā preču zīme (šajā ziņā skat. spriedumu, 2009. gada 14. septembris, *Lange Uhren*/ITSB (Ģeometriskas figūras uz rokas pulksteņa ciparnīcas), T-152/07, EU:T:2009:324, 145. punkts un tajā minētā judikatūra).

72 Visbeidzot, ir jākonstatē, ka prasītāja nav iesniegusi nevienu tādu pierādījumu kā, piemēram, viedokļu aptauja, tirgus izpēte vai profesionālo apvienību paziņojumi, kuros būtu norādīta tās konkrētās sabiedrības daļas proporcija, kura, pateicoties minētajai preču zīmei, preces identificē kā tādas, kuru izcelsme ir no prasītājas. Turklāt, kā norādīja Apelācijas padome, iesniegtie pierādījumi nesniedz nevienu norādi par prasītājai piederošo tirgus daļu.

73 Līdz ar to Apelācijas padome pamatoti apstrīdētā lēmuma 50. punktā ir uzskatījusi, ka, lai gan iesniegtie pierādījumi apliecina agrākās preču zīmes izmantošanu Vācijā attiecībā uz desu izstrādājumiem, tie neļauj secināt, ka šīs preču zīmes atšķirtspējas pakāpe ir augstāka par vidējo. Ar to, ka preču zīme ir izmantota Savienībā jau vairākus gadus, pašu par sevi nav pietiekami, lai pierādītu, ka konkrētā sabiedrības daļa, pateicoties minētajai preču zīmei, preces identificē kā tādas, kuru izcelsme ir noteiktā uzņēmumā.

74 No iepriekš izklāstītā izriet, ka prasītājas apgalvojumi saistībā ar augsto atšķirtspēju, kāda esot agrākajai preču zīmei, ir jānoraida. Tādējādi Apelācijas padome apstrīdētā lēmuma 47. punktā pamatoti ir uzskatījusi, ka, tā kā apzīmējums “MINI WINI”, aplūkojot to kopumā, neko nenozīmē, agrākajai preču zīmei piemītošā atšķirtspēja ir vidēja.

75 Turklāt ir jāatgādina, ka, ja agrākā preču zīme ir Kopienas preču zīme, atbilstošo teritoriju sajaukšanas iespējas analīzei veido visa Savienības teritorija. Tādējādi, pretēji prasītājas apgalvotajam, Apelācijas padome nav pieļāvusi kļūdu, galvenokārt nepievēršoties Itālijas sabiedrībai. Jāatgādina arī, ka iepriekš tika pierādīts, ka konkrētā sabiedrības daļa, tostarp Itālijas sabiedrība, reģistrācijai pieteiktās preču zīmes elementu “minimini” saprastu kā vienkārši vārda “mini” atkārtojumu.

76 Turklāt, lai gan ir taisnība, ka preču zīmi var saīsināt (šajā ziņā skat. spriedumu, 2015. gada 6. oktobris, *Monster Energy*/ITSB – *Balaguer* (“icexpresso + energy coffee”), T-61/14, EU:T:2015:750, 55. punkts un tajā minētā judikatūra), tomēr iepriekš 56. un 61. punktā jau tika pierādīts, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes elements “minimini” ir mazāk atšķirtspējīgs par minētās preču zīmes elementu “beretta” un tātad tas pievērš mazāku konkrētās sabiedrības daļas uzmanību. Tātad prasītājas argumenti saistībā ar patērētāja tendenci saīsināt reģistrācijai pieteikto preču zīmi, lai saglabātu atmiņā vienīgi elementu “minimini”, neievērojot citus elementus, ir jānoraida.

77 Visbeidzot, pretēji prasītājas apgalvotajam reģistrācijai pieteiktās preču zīmes elements “minimini” nav vienīgais vārdiskais elements, kurš ir labi salasāms 2009. gada 20. oktobra sprieduma *Aldi Einkauf* /ITSB – *Goya Importaciones y Distribuciones* (“4 OUT Living”) (T-307/08, EU:T:2009:409) izpratnē. Kā tika pierādīts iepriekš 56. un 61. punktā, minētās preču zīmes elements “beretta” nav mazāk uztverams par šīs preču zīmes elementu “minimini”. Līdz ar to prasītājas arguments ir noraidāms.

78 Tāpat ir jāsecina, ka, ņemot vērā iepriekš izklāstīto, reģistrācijai pieteikto apzīmējumu neveido personas, kas iestājusies lietā, uzņēmuma nosaukuma un agrākās preču zīmes, kas tiek izmantota praktiski tāpat, kombinācija. Tādējādi pretēji prasītājas apgalvotajam nav pierādīts, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes elementam “minimini” būtu neatkarīgs atšķirtspējīgs izvietojums 2005. gada 6. oktobra sprieduma *Median* (C-120/04, Krājums, EU:C:2005:594) izpratnē.

79 Secinājumā ir jānorāda, pirmkārt, ka konkrētās sabiedrības daļas uzmanības pakāpe attiecībā uz konkrētajām precēm ir vidēja. Otrkārt, iepriekš 74. punktā izklāstīto iemeslu dēļ agrākajai preču zīmei piemīt vidēja atšķirtspēja. Treškārt, ir jāatgādina, ka ar attiecīgajiem apzīmējumiem aptvertās preces ir identiskas. Ceturtkārt, no iepriekš izklāstītā 44.–64. punkta izriet, ka minētajiem apzīmējumiem no vizuālā, fonētiskā un konceptuālā viedokļa ir vāja līdzības pakāpe.

80 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka Apelācijas padome pamatoti ir secinājusi, ka nepastāv sajaukšanas iespēja Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē un ka līdz ar to nav vajadzības pārbaudīt izmantošanas pierādījumu.

81 Līdz ar to prasītājas otrais pamats ir jānoraida.

82 No iepriekš izklāstītā izriet, ka apstrīdētais lēmums ir jāatceļ tiktāl, ciktāl Apelācijas padome ir noraidījusi prasītājas prasījumus par Iebildumu nodaļas lēmuma grozīšanu saistībā ar 43. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

83 Atbilstoši Vispārējas tiesas Reglamenta 134. panta 3. punkta pirmajai daļai, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Vispārējā tiesa var nolemt, ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Tā kā izskatāmajā lietā katram lietas dalībniekam spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nosprież:

1) Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelācijas ceturtās padomes 2014. gada 14. februāra lēmumu lietā R 1159/2013-4 atcelt tiktāl, ciktāl tajā ir noraidīti *Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG* prasījumi par Iebildumu nodaļas lēmuma grozīšanu saistībā ar 43. klasē ietilpstošajiem pakalpojumiem;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

***3) Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG,* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) un *Salumificio Fratelli Beretta SpA* sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.**

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2016. gada 4. februārī.

[Paraksti]